

Naše jistoty v nejistém světě

689
 Písně 614\192 635 203\198
 čtení Iz 26,1-9
 text 1Jn 4,13-21

Nedávno jsem si přes internet objednal brousek na nože. Reklama ukazovala jak jednoduše několika tahy získáme opět ostrý nůž. Měl jsem to bez běhání po obchodech s dodáním domů během 3 dnů, prostě paráda. Když zboží přišlo, mělo to jeden problém. To, k čemu to má brousek sloužit, vůbec nefunguje. Dostal jsem kus čínského plastu jako zajímavou dekoraci. Samozřejmě, že jsem si nadával, že jsem tak hloupě naletěl reklamě. Marně jsem si vybavoval moudré staré přísloví: Nekupuj zajíce v pytli. Ale pak jsem si říkal: Neděláš náhodou totéž? Nejsi také jen ten, kdo umí krásně slibovat? Co to tvé farářské povolání nabízí za jistoty? Nejsi jen obchodník s deštěm, který prodává něco, co nemá?

Musím si připustit, že i na moji službu a nebo na službu celé církve míří takovéto otázky. Jaké jistoty vlastně nabízíme?? Nechci se hájit jako to dělají někteří politici ale zkusím se znovu i já s vámi srovnat s jistotami Bible. Jan-jeden z vzácných apoštolů, svědek Ježíšova života a významná osobnost prvotní církve píše o věcech, které mají být pro nás ujištěním, že to čemu jsme uvěřili skutečně funguje, že to je pravdivé.

Jan proto píše okružní dopis, a v něm své době i nám připomíná to zásadní, čeho je třeba se držet. Jádrem křesťanské jistoty je, že „zůstáváme v Bohu a On v nás“ 1Jn 4, v 13,15,16. Jenže tohoto Boha nelze vidět - protože Bůh je duch. Naše jistoty jsou skutečně trochu jiné než mívá náš svět. Nejsou materiální, ale zároveň to neznamena pohrdnutí hmotou. To, co přinesl na tento svět Ježíš, bylo dosvědčení - že Bůh je s námi i v našem tělesném životě.

A proto nám apoštol Jan zanechává 5 jistot, o které smíme svůj zvláštní životní postoj opírat.

1. Přijali jsme Ducha svatého. Verš 13. Tzn křesťane věř a žij z radostné jistoty, že znovuzrozením jsi přijal DS, tzn. že máš v sobě Boží život. To znamená, že tento DS v tobě působí změnu v tvém jednání. V životě bez Boha jsi byl všelijak zotročen hříchem, ovládán sobectvím,

svírán strachem. Ale přijetím Božího života se tvé nasměrování mění, Duch svatý v tobě působí to, že z nitra chceme jednat druhým k dobrému a pánu Bohu ke cti. D.S. působí, že naše myšlení je o pokoji, protože do starostí a problémů On vnáší naději. Takže místo propadnutí beznaději se křesťan staví do boje s nemocí či s těžkými okolnostmi.

My kteří jsme většinou vyrostli v křesťanských rodinách ten rozdíl života bez Boha a s Bohem často na sobě moc nevidíme. Chybí nám tu svědectví lidí, kteří uvěřili a zakusili tuto zásadní změnu. Ap Pavel to napsal v 1Kor 12,2-3 *Pamatujte se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: „Ježíš buď proklet,“ a že nikdo nemůže říci: „Ježíš je Pán,“ leč v Duchu svatém.*

2.Máme i apoštolské svědectví. Verš 14. Vedle toho svědectví duchovního máme i konkrétní osobní zkušenosti apoštolů.

A tak křesťané věří ne jen pro to, že se něco niterného odehrává v jejich duši, ne jen pro neuchopitelné a zvláštní vnitřní puzení Ducha svatého, ale věří i díky tomu, že to očití svědkové potvrdili. Apoštolé byli u toho, když Ježíš ukazoval světu blízkost Božího království. Oni to viděli, oni jej slyšeli a oni se dotýkali mj i jeho vzkříšeného těla.

Když se ve středověku prosazovalo poznání, že země je kulatá planeta, jež se otáčí kolem slunce - bylo to pro mnohé neuvěřitelné. Do té doby se mělo za to, že země je plackou obklopenou nekonečnými vodami oceánu. Dnes nám ale astronauti předkládají fotografie kulaté zeměkoule a my máme očividné svědectví. Tak podobně i nabytí jistoty o Bohu, který chce být s námi, dostáváme nejen cestou vnitřní, či duchovní, ale i skrze tělo a krev. Lidé z masa a kostí jako my byli u toho, v Ježíši jasně rozpoznali Boží tvář a tito apoštolé, očití svědkové dosvědčují, že „Otec poslal Syna aby byl Spasitelem světa“.

3.Další rovina jistoty je v tom, že *Kdo vyzná, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.* Naše křesťanská jistota není jen záležitostí mysli. Není to jen intelektuální záležitost něco takového, jako když vám někdo řekne: mou zálibou je čínská kultura. Ten, kdo o křesťanství rád filozofuje ale nepřiznává se k Bohu, podobá se člověku, jenž se chce naučit plavat ale nemá nikde vodu.

Ten kdo křesťanství takto zkoumá jen z venku, ten pochopitelně Pána Boha nezakouší a nepoznává. Máte li mezi svými přáteli někoho takového, tak tohle znáte. K tomu, aby měl člověk bytostnou jistotu, aby zakusil

Boha ve svém životě - k tomu je nezbytné i osobní přiznání se k Ježíši. Pozvi Ježíše do svého života, otevři mu a přijmi jej. Bez toho prostě nejde Boha poznat. Tak jako teprve vstupem do vody můžeš prožít, že tě voda nadnáší a můžeš v ní i plavat, tak stejně i setkání s Bohem. Bez osobního otevření se nikdy nebudeš mít nádhernou jistotu Boží blízkosti a Boží přítomnosti ve tvém životě.

4. rovina jistoty jakou můžeme mít v Bohu je Poznání lásky, jakou Bůh má k nám. V 15. Poznávat Pána Boha a zůstat v něm, to je totiž také záležitost našeho srdce. Protože zásadním charakterem či podstatou Boží je Láska, pak je důležité pro nás i toto ujištění. Bůh se nám dává poznat a ujišťuje nás svou láskou.

Říká se, že my muži bychom měli svým manželkám říkat několikrát denně: mám tě rád!. Bible nás o tom ujišťuje opravdu na mnoha místech. A Bůh k nám mluví skrze Bibli. Bude li člověk pravidelně Bibli číst to ujištění z Písma dostane znovu a znovu.

Nicméně Pán Bůh svou lásku k nám potvrzuje nejen slovem ale i v rovině srdce a citů. Někteří lidé to prožívají velmi intenzivně, když myslí na Ježíšovu smrt za nás Řím 5,8 *Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.* A jindy to může být i skrze nějakou událost v životě. Možná že při narození dítěte, možná i při pohledu na krásu stvoření, nebo cokoliv jiného, náhle se člověka bytostně dotkne - tohle Ti Pán Bůh dává jako projev lásky. A také někdy když procházíme zkouškami a soužením, můžeme nakonec pochopit, že Bůh nás tak miluje, že i skrze nějakou těžkou zkušenost nás přitáhl blíž k sobě nebo očistil a posílil naši víru. Prostě Římanům 5, 5.... *Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.*

A konečně 5. zvláštním důvodem naší jistoty je to že milujeme své bližní v 19-20. Je to zvláštní Božím způsob, že jej potkáváme v bližních a někdy i v takových, kteří nejsou moc přitažliví. A přece platí, že právě v tom, když prokážeme lásku i k takovým - utečencům, nemocným, chudým či vězněným, právě v tom se dotýkáme Krista samotného. Kdo tohle ovšem nezakouší, kdo se cítí být nad druhé povznesen, ten i kdyby v předchozích bodech měl své opěrné body, Boha míjí. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí nemůže milovat Boha, Kterého nevidí. Takový člověk je ve vztahu k Bohu lhář. No a lháři- jak známo- ti rádi používají falešnou reklamu, ale zjistíte-li to, držte se od nich.

Až k tomuto vrcholu jistot v Bohu nás dnes vede Boží slov.. Zkusme to nyní opět v tichém rozjímání s Pánem probrat.

1. Máme jistotu v tom, že jsme **přijali DS** = máme Boží život v sobě.
2. Máme ujištění o Ježíši díky očitému **apoštolskému svědectví**.
3. **Vyznali jsme Ježíše** jako Božího syna a On se proto zná k nám
4. Pán **Bůh nám projevuje svou lásku**, dotýká se i našich citů.
5. **Milujeme bratry** a to je dost praktický důkaz o vztahu s Bohem.

Šířím tyto jistoty a nebo jsou z mého života a slov druzí zklamání?